

శ్రీశ్రీ కబుర్లంటే టోష్టం.

తనన శక్తి

శ్రీశ్రీ గారికి కబుర్లంటే టోష్టం. చిలాని కూడా కబుర్లంటే అంతే ఇష్టం. కాని శ్రీశ్రీ గారికి చలం చెప్పే కబుర్లంటే ఇష్టంలేదు. ముఖ్యంగా శకుంతలలో చెప్పే కబుర్లంటే ఇష్టంలేదు. అంటే తను శకుంతలలో చెప్పేవి కావు. చలం శకుంతలలో చెప్పేవి. శ్రీశ్రీ గారికి శకుంతలలో కబుర్లు చెప్పటం ఇష్టం. మేడమీద చంద్రోదయ నమయంలో శకుంతల కళ్ళల్లోకి చూస్తూ చెప్పడం మరి యిష్టం. అల్లాంటివన్నీ, ఎంత అయిదోక్కానునుంచి కలిసి చదువుకొన్నా, చలం దూసుకుని పైకివచ్చి కబుర్లలో చొరవడటం ఇష్టంఉండదు. కాని శకుంతలమాత్రం “రండి అన్నయ్యగారూ” అంటూ అప్సోనిస్తుంది. ఈ మధ్య చలం మరి బరితెగించాడు. అతని పెళ్లాం కనకమహాలక్ష్మి పురిటికి పుట్టంటికి వెళ్లింది. పెళ్లాం ఊళ్లో ఉండగా అంత బరితెగించేవాడు కాదు. శ్రీశ్రీ గారి పగతీర్చుకోవచ్చు భయం ఉండేది. కాని ఇప్పుడు కనకమహాలక్ష్మి పుట్టంటిలో ఉంది. మూడు నాలుగు నెలల్లాకా రాదు. అది ధైర్యం! “చూడమ్మా! శకుంతల! రేపాదివారం పొద్దున్న ఏం టిపిన్ చేసుకొంటున్నాడు?” అని మొదలు పెట్టాడు.

“ఇంకా ఏమనుకోలేదు అన్నయ్యగారూ! ఏం చెయ్యమంటారు?” అని శకుంతల అపేక్షగా అడుగుతుంది.

“ఇద్దీలు చెయ్యి. కొంచెం కొబ్బరి పచ్చడి, నీళ్లు తక్కువపోసి చెయ్యి. పోపులో ఒక్కటే ఒక్క మెరపకాయ చెయ్యి. ఇంట్లో మజ్జిగచేసి తీసిన వెన్నకరగబెట్టి చెయ్యిచేస్తే ఇద్దీల్లోకి ఉంటుంది” అని నిర్మోహమాటంగా చెప్పాడు.

“వద్దు పెనరట్లు చెయ్యి” అంటూ శ్రీశ్రీ గారి అడ్డు పడితే, “పెనరట్లలో కారం ఎక్కువ పడుతుంది, మానెక్కువపడుతుంది వంటికి మంచిది కాదు ఇద్దీలు ఏన్నితిన్నా వంటికి చెరువులేదు. అదే పెనరట్లయితే అజిరి, కడుపునొప్పి. నీకు వయస్సొస్తోంది కాని శేషుడూ! బుద్ధి పెరగటం లేదురా” అంటాడు.

“వారం అంతా మీక్కావాలిని చేస్తూనే ఉన్నాను కదా అదివారం ఒక్కరోజు అన్నయ్యగారికి కావాలిని చేస్తేపోలా” అంటుంది శకుంతల.

“ఏం చేస్తున్నావ్? సువ్వేం చేస్తున్నావ్ నేనేం తింటున్నావ్ కూడా గమనించకుండా తిని వెళ్లిపోతాను. ఆదివారం కాస్త తీరుబడిగా పెన రట్లు వేయించుకొని ఉప్పాలో తిందామునుకొంటుంటే, మధ్య నీడి ఇద్దీల గోలొకటి”

“తప్పండి. మీ చెల్లెలు ఊళ్లో తేనెవ్వడే కదా ఆయన ఎనింటికివచ్చేది. మీరల్లా మాట్లాడ కూడదు” అని శకుంతల లాలిస్తుంది.

“అవునా శేషుడు. సువ్వ పవిత్ర భారత దేశంలో పుట్టి అతిదీవల్లు అంత అగౌరవంగా మాట్లాడకూడదు. పూర్వం, వాళ్ళకున్నా తేకున్నా అతిధికిపెట్టి తరించేవారు మన పూర్వీకులు. నేను, నిన్నుకూడా నాలోపాటు ఇద్దీలుతని నాలాగా ఆరోగ్యంగా అందంగా ఉండమంటున్నాను కాని నిన్ను మానుకొని నాకు పెట్టమనడంలేదుగా.

“సీతా పాత్రంలాగా తయారవాలన్న కోరిక నాకు లేదురా చలపతి! పెసరెట్లు వంటికి మంచివి కావు నేనొప్పుకుంటాను. అందుకని నువ్వు పెందలాడే లేవి చిళ్ళ పోసుకొని, ఉతికి ఆరేసిన బట్టలు కట్టుకొని ‘రాముడు బుద్ధిమంతుడు’లాగా హోటలుకు వెళ్లి ఓ డబ్బు ఇచ్చేయి తినేయి.”

“హోటలు సరుకు వంటికి మంచిదికాదు. పైగా నాకేం ఖర్చు మా చెల్లాయంది చేసి పెడుతుంది. నే తింటాను మధ్య ఏ గొడవేటి?” అని కొట్టిపారేస్తాడు.

ఒక్క అదివారం ఇచ్చేలు తినితిన బాధ అయితే శేషగిరి చిన్ననాటి స్నేహం కోసం ఓ నాలుగునెలలు సర్దుకొనును. కాని ఇచ్చేలు తింటూ చలం చెప్పే కబుర్లు వింటుంటే శేషగిరికి వళ్ళ మండిపోతుంది.

“ఇవాళ ప్రభాతంలో ఆగినటి, హీమాన్ నటించిన చిత్రరాజం చూద్దాం” అంటూ చలం మొదలుపెడతాడు. “అది బాగాలేదుట” అంటాడు శేషగిరి. శేషగిరికి ప్రేమ సామ్రాజ్యం. బంగారు ప్రేమికుడులాంటి ఫాయులా సీనిమాలు నచ్చవు.

“భావుండక పోవడమేమిటి ఎవరు చెప్పారు? అది తీసున్న రోజుల్లోంచి అందరి పూర్వయాలనీ ఆ సీనిమా చూసుకొంటుందన్న విజ్ఞాని ప్రతికా విలేఖర్లు మనకు చెప్పంటే”

“అవునండీ! ఆ సీనిమాలో హీరోయిన్ భరించలేని ప్రేమలో పడుతుందిట”

శకుంతలకి ప్రేమ సీనిమాలు కలర్ లో తీస్తే చాలా యిష్టం. కలర్ సీనిమాలో హీరోయిన్ కట్టుకొన్న చీర రంగు బోర్లరంగు వెళ్ళుతుంటే రాళ్ళ రంగులు స్పష్టంగా కనిపిస్తాయి. నలుపు తెలుపు సీనిమాలో ఈ సుఖం లేదు. పైగా దాస్యలు పాటలతో తీసే ఫాయులా సీనిమాలు ఎంకార్టా మూడు నాలుగు గంటలపేపు చూడవచ్చు. అదే ఏ ఎవార్డు విన్సింగ్ సీనిమానో అయితే రెండు గంటల్లో అయిపోతుంది. ఖర్చు పెట్టిన డబ్బుకి ప్రతిఫలం దక్కదు. తొలికి దరిదాపుగా అదే అభిరుచి అయితే సీనిమా చూసాక మాత్రం “మనం ఉన్నాం ఎందుక? కన్నడం వాళ్ళలాగా ఒక్క సీనిమా తియ్యలేము. ఉత్త చెత్తనీనిమాలు” అంటాడు. చలం కన్నడ సీనిమాలు చూడడు. శేషగిరి చూసి చెప్పే విని వంట బట్టించుకొన్నదే! తెలుగు సీనిమాలు తప్పకుండా చూస్తాడు.

శేషగిరికి అదివారం సీనిమాకి వెళ్ళడం విసుగు. ఆరుగంటలకి మొదలుపెట్టే సీనిమాకి అయిదు గంటలనుంచి క్యూలో నింబడా... అదీ హాలు గేటు బయట. తన స్టూడెంట్స్ మూస్తే “ఈ మేష్టరి కింత సిచ్చేమిటి సీనిమాంటే” అనుకొంటారు. శకుంతల కా బాధలేదు. సీనిమాలో చూడబోయే చీరలగురించో వి:బోయే డ్యూయెట్ల గురుంచో ఉత్సాహంలో కబుర్లు చెప్పేస్తూ ఉంటుంది క్యూలో నిలబడి. “నీముందు నిలబడ వాళ్ళలో మూడోవాడు నా స్టూడెంటు. అతగాడు నువ్వు మాట్లాడేది వింటున్నాడు. అంచేత అమ్మదూ! నువ్వు కాస్త నోరు మూసుకొని గంభీరంగా నిలబడు” అని శేషగిరి చెప్పలేదు. ఆ విద్యార్థి, మేష్టరు పెళ్ళానికి సీనిమాలు పట్లగల ఉత్సాహాన్ని

హస్తల్స్ కు ప్రాళ్ళకి పనిగట్టుకొని చెప్పే వచ్చే వివాహాన్ని తలుచుకొని భయపడకుండా ఉండనూ లేదు. “చివరవారం, వారం మధ్యలో వెళ్దాం” అంటాడు శేషగిరి.

“ఇంకానీయం. ఆ రోజు కరెంటు పెయిలయితే మర్నాటి ఆటకు వెళ్ళటానికి ఆసనీమా ఉండదూ! అదే అదివారం వెళ్ళే కరెంటు పెయిలయినా డబ్బు నష్టం లేకుండా ఆ టిక్కెట్టు మీదే సీనిమా చూడటానికి గురువారం దాకా సైముంటుంది. అదే చివరల్లో వెళ్ళే కరెంటు పెయిలయితే డబ్బు వాపసీయ్యారు ఆ స్టూడు ఎన్ని సార్లు చూసాం?” అని శకుంతల ఒప్పకోదు

చలం సీనిమాలు గురించి ఒక్కొక్క రోజున నోరు విప్పడు. ఆరోజున జజర్ లో ఏ షాపులో చీరల ధరిత తగ్గించి అమ్ముతున్నారో దాని గురించి మాట్లాడతాడు. అల్లాంటి రోజున శేషగిరి “ఇవాళ ప్రేమ పెన్సిలి సీనిమాకి వెళ్దాం” అంటూ తనే ముచిస్తాడు చవకో పోతుంది.

“సీనిమాలు రోజూ ఉన్నవేగా. ఇవాళ జజారు వెళ్దాం. నేనెవ్వళ్ళ బట్టి బెంగాల్ కాటన్ చీర కొనుక్కుంటాం అనుకొంటున్నాను” అంటూ ఖరీదైన ప్రోగ్రామ్ పెడుతుంది.

తెలుగు సీనిమాలు చూచి “వెన్న కన్న మా అన్న మన్నన మిన్న” లాంటి డైలాగులు వంట బట్టించుకొని “అన్నయ్యా!” అంటే “చెల్లెమ్మా” అనుకొంటూ ఈ చలపతి శకుంతల, బోరు కొట్టేస్తున్నారు. ఏళ్ళ వెళ్ళాగై నా విడదయ్యాలి. లేకపోతే తనిద్దరి మధ్యనస్తాడు అని శేషగిరి ఆలోచించి నిర్ణయించుకొని “ఎల్లాగా?” అంటూ తల బద్దల కొట్టుకుంటూ ఉండగా ఒకరోజు...

ఆరోజు క్లబ్ కి వెళ్ళాడు శేషగిరి. కనకమహాలక్ష్మి పుట్టించికి వెళ్ళిన సందర్భంగా శేషగిరిని ఉద్ధరించని రోజున చలం క్లబ్బుని ఉద్ధరిస్తూ వుండే అలవాటుకొద్దీ చలం ఆరోజు క్లబ్బులో ఉన్నాడు. చేతులో పేకను క్కలు, ఎదుటి కూర్చున్నవాడు స్వపక్షంవాడే అయినా అటగాడి మొహం కొట్టే భంగిమలో ఉన్నాడు. అడ్డాట సుధ్యలో ఉన్నాడు.

అప్పుడు గిట్టుకున్న శేషగిరి వెళ్ళే చలం చేయి గట్టిగా పట్టుకొని “పేదవాడి కోపం పెదవికి చేటు. పాట్లవాడి కోపం వాడికి చేటు. నీ పార్లమెంట్ ఎవరను కొంటున్నావు? అయిదేళ్ళ క్రితం ఆయన మిస్టర్ యూనివర్సిటీ. నీవళ్ళు విరిచేయ గలడు. మా చెల్లాయి డి:కొల్లలేని కొద్ది రోజులు సీమీద ఈగ వాలసినని మాటిచ్చాను. ఈగంనైతే తోలగలను. కాని ఈయన సీమీద వాలడానికి నిశ్చయించుకొంటే పోలిసు వాళ్ళలాగా చూస్తూ ఊరుకోగలవాడనేకాని ఏమీ చెయ్యలేను పద చలపతి! ఈ పేకముక్కలు టేబుల్ మీద పారెయ్యి” అంటూ అడ్డుకొన్నాడు. ఆపైన ఇంటివేపు మళ్ళించాడు.

“ఆట మొదలు పెట్టి పట్టి నుంచి పదులు అవతల వాళ్ళ పట్టమీద ఏళ్ళా ఎని మిదులు నా పట్ట మీద వేస్తూన్నాడు. అంత ఆట రాని వాడు మళ్ళీ క్లబ్బుకి రాగానే అడ్డాటెవరికి వచ్చు? ఎవరాడారు అంటూ పెద్ద ఛాంపియన్

లాగా గొడవ మొదలు పెట్టాడు. నువ్వు వచ్చే సరికి అది మూడో ఆట మేం ఓడటం. నాకు శాంతం ఎక్కువ కనక రెండటలు నోరు విప్పలేదు ఊరుకొంటే ఈ ఆటలో నాకే బుద్ధి చెప్పనాడు. నేను ట్యుఫు:షిప్పా శేషుడూ! వాడిది దిగుడు చేయ్యి. వాడు తురుపు దిగ లేదు. నేను రాజు పెట్టి కోసి జాకి అడను. వాడు మఱిలావేసి ‘నామఱేలా రాలే సారు మీరు’ అంటూ దెబ్బలాడు తున్నాడు. నాకు వళ్ళ మండి పోయింది. చంపేద్దా మన్నంకకోసం వచ్చింది.” అన్నాడు చలం దారిలో.

“నిజమేరా మనకి పేకాటలో పార్లమెంట్ ని చంపేద్దా మన్నంత కోపం వస్తుంది. కాని చంపరాదురా! అల్లా చంపుకొంటూపోతే మనలో ఆడటానికి మనుషులుండరు.” అంటూ శేషగిరి ‘శాంతము లేక సౌఖ్యము లేదు.’ పాట పాడాడు. నాగయ్యలాగా వళ్ళంతా కడి పేసుకొంటూ అక్కడ క్కడా విసపడకుండా పాడాడు.

ఆరోజు రాత్రి శేషగిరి “పేకాట అడ్డుంటే ఈ చలపతిగాడి కింత కోపం వస్తుందా? ఒక వేళ ఈ చలపతే శకుంతలతో పేకాడితే ఏమో తుంది? ఏమన్నా అయితే ఫరవాలేదు. కాని ఏమీ కాకుండా వీడు, రోజూ పేకాటకి తయారైతే వస్తుంది చిక్కు నిజానికి వాడు శకుంతల ఆడుకొంటే రాదు. వాళ్ళిద్దరు చేరి తన్నీ రోజూ ఆడిస్తే వస్తుంది చిక్కు” అంటూ ఆలోచిస్తూ నిద్ర పోయాడు.

శకుంతలకి రంగు కెన్ని ముక్కలున్నాయో అడ్డాటలో తురుపురెన్నో గుర్తుండవు. (బ్రీడ్జ్ లలో తను ఎప్పుడు తూదిడమీ ఆడ్:ండో ఎప్పుడు టుది డమ్మీ ఆడ్:ండో తెలియను. కాని పేకాటంటే మహా యిష్టం బొత్తిగా తనూ శేషగిరి ఇద్దరే ఆడే ఇంకొకొక్కో ఉండదని అడదు ఎవరైనా ఆట బాగా వచ్చిన వాళ్ళు వస్తే వాళ్ళతో కలసి ఆడటం. శకుంతలకి చీరల తరువాత సీనిమాలు తరువాత చెప్పకో దగ్గ యిష్టం. శకుంతలకి శేషగిరి నన్నా ఇష్టమే కాని వీటన్నిటి తరువాతే! శేషగిరికి శకుంతలంటే వీరాభిమానం ఉంది. వీరెల కొద్దీ ప్రేమంది, అందుకని జీవిత నొక నడవడానికి భాగస్వామినికంద స్వీకరించాడు కానీ శకుంతలను పేకాటలో పార్లమెంట్ గా మాత్రం మనస్ఫూర్తిగా స్వీకరించలేదు. వనితలకి మద్దార వేర్చిస్తే రాని వాటిలో లెక్కలే కాకుండా పేకాట కూడా ఉందని శేషగిరి నమ్మకం.

మర్నాడు సాయంత్రం క్లబ్ కి వెళ్ళడం ఇష్టంలేని చలం శేషగిరింటికి వచ్చాడు. సరాసరి మెడమీదకి దారితీసాడు గేటు చప్పుడవగానే శేషగిరి జేబులోంచి పేకదస్తా తీసి చేతులో పట్టుకొన్నాడు “ఇద్దరమే ఆడు కుందామా?” అని అడిగింది, శకుంతల చాలా ఉత్సాహంగా

“ఏమిటి ఆడదా?” అని అడిగాడు శేషగిరి “క్లియరెయ్య... చ మరీ చిన్న పిల్లలాట... పెట్స్... మూరం హానీమాన్ (బ్రీడ్జ్ అదిదావుంటుంది. (బ్రీడ్జ్ బావుంది—బ్రెయిన్ కి కాస్త పని చెప్పే ఆట... హానీ మాన్ అన్న మాటే బోల్డె లోమాంటిక్ గా ఉంది... అదాదాం”.

శకుంతల పేకాట

శేషగిరి పెద్ద రిస్కు తీసుకొన్నాడు. వచ్చిన వాడు చలం అన్న ఉద్యోగంలో పేక తీసాడు. అల్లా కాకుండా కిందున్న తల్లితో పనున్న ఎవరైనా వచ్చి ఉంటే తను తీరికూర్చుని శకుంతలతో పేకాడే విక్రమం పడ్డాడన్నమాటే! శకుంతలకి పైగా విన్న అలులు కనపడవు, మెకడుకి మేత పెట్టేవి తప్పించి. ఆటనావిధంగా ఎసుకొన్నాకే, మెకడుని కూరలో ఉప్పేసానా లేదా చాకలవాడికి పావలా ఎక్కువైనా? లాంటి విషయానికీ కళ్ళాలు వదిలేసి పరిగెత్తనిస్తుంది అన్నాడు శేషగిరి "నా బుద్ధి గడ్డి తిని పోతే ఆడున్నాను" అనుకొంటాడు. అనడు.

వచ్చినవాడు చలం! అమ్మయ్య. "రా! చలం! నీ చెల్లాయి కివార బుద్ధి పేకమీదకు పోయింది" అంటూ ఆప్యాయంగా శేషగిరి ఆప్యాయించాడు. శేషగిరి ఆప్యాయత చూస్తే చలానికి అనుమానం కలిగింది.

"ఇవారే పేకాట ఆడే మూడే లేదురా. నీ దొక్కకార్ల అలా బజారుకేసి వెళ్తాం. అక్కడ

చొక్కాలు, లాగులు, పీరలు అన్నీ చనగా అమ్మ తున్నారట" అన్నాడు జాగ్రత్తవస్తూ

"ఇవారే ఎంచక్కా ఓ గంట సేకాడుకొంటాం అన్నయ్యగారు ఆపైన బజారుకెళ్తాం" అంటూ శకుంతల రాజీమాటం సూచించింది.

చలానికి తప్పలేదు. కూర్చున్నాడు: "కల్ లోల్ బ్రదర్ ఆడ్డామా శకుంతలా?" అనడి గాడు శేషగిరి శేషగిరి మొహంతో ఎక్కడ చలాన్ని ఉచ్చులో బిగించబోయే వేటగాడి అక్కణాలు లేవు. శకుంతలతో పేకాడులమే తన జీవిత ద్యేయంగా పెట్టుకొన్న ఆరభ్యపురుషుడి అక్కణాలు మూత్రం కొట్టవచ్చినట్టు కచ్చిస్తున్నాయి. శకుంతల ఉత్సాహంగా తలాడించింది.

మొదటి ఆటలో శేషగిరి శకుంతల ఒక లయ్యారు. చలం బిడ్ విచ్చి డమ్మీ కార్చు తీసు కొన్నాడు. శకుంతల బజార్లో ఏ సైపులో రిడక్టర్ సేటుందో చలాన్ని అలాతీస్తూ చదవడం ముక్కలు

వేసింది అం అనులమీద తన రాజులు వేసింది. శేషగిరి వట్లను తను కోసింది. చలం గెలవలమే కాకుండా ఓవల్ టికెలు, చేకాడు. శేషగిరి కోపం పెట్టించాడు అతనికి విజానికి కోపంరాలేదు. తప్ప దిడ్ విచ్చినప్పుడు, శకుంతల చలం పార్టీ అయి, అప్పటిల్లాగే ఆడే తను అనుకొన్నది సాధించ గలడు. "ఒరేయి శేషుడా! నీకు కోపం ఓపినరు ఎక్కువలా!" అన్నాడుచలం. శేషగిరి ఒప్పుకొన్నాడు సత్యమేవజయతే! అంతిమవిజయంవిచ్చుడూ ధర్మానదే. ఆ తరువాత రెండొటల్లోను, శేషగిరి డమ్మీ ఒకటై చలం శకుంతల ఒకటయ్యారు మొదటలతో శకుంతల నిన్నివిధాలుగా తప్పాడ లానికి వీలుందో అన్ని విధాలుగాను ఆడింది

"చెల్లమ్మా! నీ మనస్సు పేకాటమీదలేదు" అన్నాడు విసుగు దాచుకుంటూ చలం.

"అవునన్నయ్యగారూ! ఏదాది బట్టి ఓ స్కూలుకుర్రాడు మాయింటికివచ్చి తను బీదవాడే ను. జీతం కట్టడానికి డబ్బుల్లేనని చెప్పా రెండు మూడు తీసుకువెళ్ళాడు. ఇవారే పట్టికోపరిక్షకి సీజా కట్టాలంటూ వచ్చాడు. ముప్ప ఏ మూల్లో వదువుతున్నావో చెప్పనేమి వెళ్ళి కడతూ అమ్మాను. నాడు మీకె. దుకు శ్రమ అన్నా నేను వినలేదు. ఆఖరికి చెప్పాడు. నేనేమోమ్మాయికికదా వెళ్ళిదిఅని కొంచెం సాధారణంగా తయారై వెళ్ళాను. నేను మామూలుగా చాలా సింపుల్ గా ఉంటాను కదా. ఇవారే ఇంకా సింపుల్ గా తయారై వెళ్ళారు ఎర్రంను తెల్లచీర మీదకి ఎర్ర బ్లోజ్ కాకుండా తెల్లది వేసుకువెళ్ళాను వెళ్ళి ఆ అబ్బాయి ఎల్లా వదువుతున్నాడని క్లాసులో ఎలా ఉంటాడని అడి గాను. నాకి క్లాసు టీచర్ "నాడు మీ అబ్బాయి! వెధవ క్లాసులకి సరిగ్గారాడు. ఇవారేకదా రాలేదు మీరు ఇంటిదగ్గర వరీక్ష జీతం కట్టమని ఇచ్చిన డబ్బుల్లో సినీమాలు చూసారు కాబోయి కట్టలేదు. క్లాసులు మానేసి అక్కడ ఇక్కడ తను బీద విద్యార్థినని చెప్పి ముష్కెత్తి డబ్బు సంపాదించి కడతూ కాబోయి. నాడు ప్రతినిలా జీతం అల్లాగే కడతూమిగిలినట్లులచెప్పారు" అన్నాడు. "నినుండి అన్నయ్యగారు నేను ఆ ముష్కెత్తివెధవ తల్లిలాగా ఉన్నావా? నాకంత పెద్దకొడు కుంటాడని ఆ మేష్కెర్లెల్లా అనుకొన్నాడు" అంటూ శకుంతలబాధ పడిరెండోఆట పరిగ్గా ఆడ్డానని చాక్కానం చేసింది

తరువాత ఆటలో డమ్మీలో ఆను, రాణి ఉంటే జాకీ ఆడింది. శేషగిరి రాణివేసినట్టు ఆనుఅడాడే శకుంతల రాజు వేసింది. చలానికి కోపం వచ్చింది చలంమొహంతో మార్పున్న రంగుల్ని చూసి శేషగిరి సంతోషించాడు. "జాకీ ఎందుకు దిగినట్టు?" అని అడిగాడు. "ఆయన ఆనువేసి కడతూరనుకొన్నాను" అంది శకుంతల. చలానికింత విన్న లాజికే అర్థం కాలేదా అని అశ్చర్యపోయింది. చలానికి బుర్ర గిరిగిపోయింది. "చెల్లమ్మా! నువ్వు పేకలోకి పోకు నేను రేపెట్టుంచి క్లబ్బులోనే ఆడు కొంటాను" అన్నాడు సెలవు తీసుకొంటూ

ఆ తరువాత చలం పెద్దగా రాలేదు. వచ్చినా శకుంతల పెనరట్టే పెట్టింది. "ఎంత అన్నయ్య అయితేమూత్రం తనకి పేకాట రాదంటాడా?" అన్నకోపం

కలలకాడు కలలకాడు కలలకాడు కలలకాడు కలలకాడు కలలకాడు కలలకాడు కలలకాడు కలలకాడు కలలకాడు

అక్షయం

చెల్లమ్మా